

[Aidt.]

med den allerstørste Interesse. Jeg ser ogsaa saadan paa det, at Forbedringer inden for den danske Skole først og fremmest vil komme gennem en ny og bedre Læreruddannelse. Det er nu engang Læreren, der betyder mest for Børnene, det er ikke Metoderne eller Skolebygningerne eller Skolemateriellet.

Undervisningsministeren (Hartling):

Jeg vil gerne takke det ærede Udvalg, der nu har afsluttet sit, hvad jeg vil kalde gode, ja, fortrinlige Arbejde, og jeg vil udtrykke min Glæde over, at det er lykkedes om dette Lovforslag at samle saa at sige hele Rigsdagen.

Naturligvis, naar man skal mødes paa et eller andet Sted i en saadan Sag, maa man give Afkald hist og her, og det var det, det ærede Medlem Hr. Hauberg gav Udtryk for. Det har jeg ogsaa maattet gøre. Jeg er ikke begejstret for de 3,5 Mill. Kr., der er fastsat. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Tesdorpf i, at det egentlig er ganske ulogisk, at man, hvis man anerkender Friskolen som en god og udmærket Ting, som vi maa have, saa siger: Naar vi naar 3 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., kan der ikke oprettes flere. Det kan heller ikke opretholdes i det lange Løb. Der er andre Ting, jeg hellere vilde have været fri for, men det er mig en stor Glæde at kunne anbefale Forslaget i den Udformning, det har faaet ved Flertallets Ændringsforslag.

Om det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 5 til § 8, Litra b, af de to ærede kommunistiske Medlemmer, skal jeg sige, at jeg finder det ikke heldigt. Det vil jo sige, at man stiller alle de Skoler, som skal oprettes eller maaske genoprettes, langt ugunstigere end de Skoler, som er i Gang, og det er der egentlig ingen Begrundelse for. Det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft henviste til, at i den Kommission der har arbejdet med Sagen, havde Departementschef Barfod og Kontorchef Fru Torkild-Hansen været inde paa at yde netop Halvdelen af Kommunernes Tilskud, og det er rigtigt, men det er jo ikke det afgørende i Spørgsmaalet. Det afgørende er, om man skal stille en Række Skoler, der har været lukket, ugunstigere end dem, der ikke har været lukket. Spørgsmaalet, om det skulde være Halvdelen af Kommunernes Tilskud eller de $\frac{2}{3}$, er et ganske andet, saa det er ikke noget Argument for at gaa til en Særbehandling af visse Skoler. Jeg kan heller ikke se bort fra, at det netop vilde ramme en hel Række Skoler i vort Land, som vi havde været nødt til at lukke,

saa det netop for disse Skoler vilde betyde en Særstilling og en Særbehandling, som det ud fra hele vort frisindede Synspunkt paa dette Omraade ikke vilde være rimeligt at gaa med til.

Jeg skal ellers ikke gøre mange Bemærkninger. Jeg skal kun sige, da flere har fremdraget Spørgsmaalet om Forsøgsskolen, at de danske Friskoler kan jo aldrig, som det ærede Medlem Frk. Inger Merete Nordentoft sagde, blive en Sovepude for den offentlige Skole. Jeg har ganske den modsatte Opfattelse. Det ærede Medlem brugte det Udtryk, at man ikke skulde overdrage det pædagogiske Nyarbejde og Nyindsatsen til Friskolen. Jeg forstaar nu slet ikke dette Udtryk, for hvad vil det sige? Har den offentlige Skole, der økonomisk ogsaa efter denne Lov har langt bedre Vilkaar end Friskolen, ikke al mulig Anledning til at tage Forsøgsarbejdet op? Det, det ærede Medlem vil, er at give en særlig offentlig Forsøgsskole endnu yderligere Tilskud, end den offentlige Skole har i Forvejen. Kan den frie Skole med de Tilskud, den har, gøre en Indsats ogsaa i pædagogisk Henseende, hvad der jo er klart, den har gjort tidligere, endda en overordentlig betydelig Indsats, saa er der da ingen Mennesker, der kan have noget imod det; men dermed overdrager man da ikke Forsøgsarbejdet til den frie Skole. Man overlader den offentlige Skoles Mænd og Kvinder at vise Initiativ og Dygtighed, og det vil de sikkert ogsaa gøre. Jeg tror ikke, at den Ængstelse for, at der skal vokse en hel Mængde, om jeg saa maa sige, umotiverede Friskoler op i vort Land, naar vi sætter Tilskuddet op paa et Tidspunkt, hvor det er alt for lavt, er begrundet. Jeg forstaar, det er denne Ængstelse, der har ført til de Ændringer, som det socialdemokratiske Parti har ønsket, og da disse Ændringer ikke paa nogen Maade — det erkender jeg — ødelægger hele Lovens Virkning, har jeg ogsaa kunnet gaa med til dem.

Jeg skal ikke gaa ind paa Spørgsmaalet om Læreruddannelse, idet jeg kan forstaa — og jeg finder det ogsaa rigtigt —, at det ikke er Meningen, at vi skal have en lang pædagogisk Debat ved denne Lejlighed.

Jeg vil slutte med at anbefale de stillede Ændringsforslag, altsaa undtagen Ændringsforslag Nr. 5, og jeg vil ogsaa gerne understrege, at i Ændringsforslag Nr. 10 til § 17 maa der sættes ind — det var der Enighed om i Udvalget — efter Ordene „den offentlige Skole“: „eller til en anerkendt Privatskole“; det kommer med ved tredje Behandling.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget.